

Inhoudsopgave

9 Leeshonger

Bies van Ede *met tekeningen van Charles Michels*

24 Een nacht op Loch Ness

Reggie Naus *met tekeningen van Iris Compriet*

30 Love betekent liefde

Andreas Palmaer *met tekeningen van Klaas Verplancke*

35 Het lied van de zwarte kater

Hans Andreus *met een tekening van Babs van Wely*

36 De diepvriesdames

Annie M.G. Schmidt *met tekeningen van Wouter Tulp*

46 Een spookverhaal

Astrid Lindgren *met tekeningen van Alex de Wolf*

55 Tompoezen

Lizette de Koning *met tekeningen van Juliette de Wit*

61 Losers

R.L. Stine *met tekeningen van Els van Egeraat*

76 Wisselkind

Thijs Goverde *met tekeningen van Mark Janssen*

82 Het verhaal van Slimme Krol

Gerda Dendooven

96 Schoolreisje

Paul van Loon *met tekeningen van* Hugo van Look

100 Alweer woensdag

Wieke van Oordt *met tekeningen van* Saskia Halfmouw

104 Bloed en sneeuw

Reggie Naus *met tekeningen van* Iris Compiet

112 De nieuwe huurder

Bies van Ede *met tekeningen van* Alex de Wolf

128 Eng!

Dolf Verroen *met tekeningen van* Thé Tjong-Khing

133 Hoe Arachne een spin werd

Simone Kramer *met tekeningen van* Els van Egeraat

137 De heks die de zon stal

Ad Grooten *met tekeningen van* Martijn van der Linden

149 Kinderen met zwarte ogen

Andreas Palmaer *met tekeningen van* Klaas Verplancke

155 Het griezelfeest

Henk Hardeman *met tekeningen van* Els van Egeraat

163 De tafel

Paul Biegel *met tekeningen van* Maaïke Putman

176 Knaagplaag

Monique van der Zanden *met tekeningen van* Mark Janssen

185 Onder water

Dave Shelton *met tekeningen van* Charles Michels

194 Leve de mummie!

Thea Dubelaar *met tekeningen van* Juliette de Wit

202 De weerwolf Bisclavret

Simone Kramer *met tekeningen van* Els van Egeraat

210 De laatste kannibaal

Koos Meinderts *met tekeningen van* Maaïke Putman

212 Xondor

Tom Thys *met tekeningen van* Shutterstock

220 Victor Frankenstein

Mary Shelley, herverteld door Els Pelgrom *met tekeningen van* Alex de Wolf

Wees gewaarschuwd:

hoe meer spookjes, hoe hoger het griezelgehalte!

Leeshonger

Casper zat op de bank. Stijf van schrik keek hij naar zijn tante die de kamer binnenkwam. Ze snoof als de reus uit *Klein Duimpje* die mensen-vlees ruikt.

‘Wat doe je?’ zei ze. ‘Waar ben je mee bezig?’

‘Niks, tante Agaath,’ piepte Casper terwijl hij zijn rug nog wat meer in het kussen drukte. Hij kon de kaft van het boek dat hij eronder verborgen had voelen.

‘Je zat te lezen! Ik weet het wel!’ briede zijn tante. ‘Op je luie reet liggen en je ogen verpesten. Dáár ben jij goed in, kleine pestkop.’

‘Lezen is mijn enige hobby,’ zei Casper zwakjes.

‘Hobby? Een hobby is iets wat je met je handen doet. Als je een hobby hebt, presteer je wat.’ Ze zwaaide met een machteloze gebalde vuist naar hem, zoals altijd.

Casper was na vier jaar nog steeds niet gewend aan die vuist. Hij was altijd weer bang dat ze op een dag zou stoppen met zwaaien en hem zou gaan gebruiken. Op hém.

‘Ik las helemaal niet, ik zat alleen maar,’ zei Casper.

‘Ik zat alleen maar...’ bouwde zijn tante hem na. ‘Ik zát alleen maar...’ Haar gezicht werd vuurrood. ‘Alleen maar op je kont zitten, hè? Dan sta je nu op en ga je aardappels schillen. Moet ik het werk hier in huis altijd alleen doen? Denk je dat ik tijd heb om op de bank te zitten en te... lezen?’

Je kunt het niet eens, dacht Casper, terwijl hij opstond.

Zijn tante dook op de bank af, smet het kussen opzij en graaide met een triomfantelijke kreet naar het boek.

‘Ik wist het wel! Ik zei het toch?’ Ze was even stil terwijl ze de titel van het boek las. ‘*Jimi’s Hit?* Wat moet je met die vuiligheid?’

Casper wilde zeggen: ‘Gewoon, eindelijk eens lachen.’ Maar hij hield zijn mond. Zijn tante was intussen al kwaad genoeg.

‘*Jimi’s Hit?* Zal ik jou eens een *hit* verkopen met dit boek?’ Ze maakte een woedende zwiep. De bladzijden van het boek flapperden, de band kraakte.

‘Niet doen! Het is geleend!’ wilde Casper schreeuwen. Maar hij slikte zijn woorden in, want als zijn tante hoorde dat hij het boek te leen had van een boekwinkel, barstte de hel helemáál los.

‘Weg jij! Uit mijn ogen, stuk verdriet!’ Ze slingerde het boek in de hoek van de kamer.

Casper was al halverwege de trap toen zijn tante hem nariet: ‘En vanavond geen eten!’

Een avond niet eten was minder erg dan het klonk. Zijn tante kookte zo beroerd, dat Casper zich niet eens meer herinnerde hoe gewone gekookte aardappels smaakten. Meestal kreeg hij ze halfrouw, of aangebrand. Casper werd zo vaak zonder eten naar bed gestuurd, dat

hij onder zijn bed, in een kartonnen opbergdoos achter wat oud speelgoed, een noodvoorraad eten bewaarde, gekocht van het zakgeld dat hij verdiende met zijn krantenwijk 's ochtends vroeg.

Al twee jaar lang stond Casper iedere dag om vijf uur op, haalde een tas vol kranten en fietste door weer en wind door donkere straten.

Zijn laatste pakketje leverde hij af bij een kleine boekwinkel. Het was dan halfzeven en terwijl het overal nog stil en verlaten was, brandde er dan al licht bij 'Breeuwsma & Luckerhof, boekhandelaars sinds 1776'. Casper kreeg iedere winterochtend een beker warme chocolademelk en in de zomer een kop thee van het echtpaar dat de boekhandel runde.

Ze verkochten rare boeken bij Breeuwsma & Luckerhof. Het meeste wat er stond was tweedehands of nog ouder en een halve muur van de winkel was ingeruimd voor kookboeken. Maar heel af en toe hadden ze een gewoon nieuw boek op de plank staan.

Casper had *Jimi's Hit* uit de winkel te leen gekregen.

'Wees er zuinig op,' hadden Breeuwsma en Luckerhof gezegd. 'Het is gloednieuw, we moeten het nog verkopen, dus je moet zo lezen dat niemand het ziet.'

Casper had het plechtig beloofd. Kon hij ze nu nog onder ogen komen? Hij trok de doos onder zijn bed uit. Het karton gleed over het zeil naar hem toe alsof hij leeg was. En dat was hij ook, op een briefje met krasserige letters na.

'Vreetzak! Stiekemer!' las hij hardop.

Tante Agaath had zijn voorraad weggehaald.

Casper ging op bed liggen. Beneden schalde de televisie. Tante lag op de bank, had haar schoenen uitgeschopt en keek kauwgom kauwend naar de buis. Casper wist dat, ze lag elke avond zo te herkauwen als een broodmagere koe. Sinds er kauwgom op de markt was die je gebit gezond hield, poetste ze haar tanden niet meer. Casper hield niet

zo van kauwgum, maar nu liet de gedachte alleen al hem het water in de mond lopen.

Om zijn honger te vergeten, haalde hij de foto van zijn ouders tevoorschijn. Het fotootje had zo lang in zijn broekzak gezeten dat de afbeelding nauwelijks meer zichtbaar was, maar Casper had geen foto nodig om zijn vader en moeder scherp te zien. Ze stonden voor de gloednieuwe Porsche, stralend in fleurige kleren. Diezelfde Porsche was hun dood geworden.

Tante Agaath had zich onmiddellijk over Casper ontfermd. Zo snel als kon was ze zijn officiële opvoeder en verzorgster geworden. Poeslief was ze, tot de notaris het testament bekendmaakte. Geen cent voor tante. Geen cent ook voor Casper. Pas op zijn achttiende zou hij een fortuin erven. Nog zes jaar te gaan. Zes jaren van armoede en pesterij.

De pesterijen waren begonnen en nooit meer opgehouden. Als tante zich eens extra wilde uitleven, nodigde ze haar broer en zijn vrouw uit, twee vampierbleke wandelende spijkers die zich met plezier een avondje kwamen volstoppen met hapjes en Casper intussen uitmaakten voor alles wat lelijk was. De tante uit de *Harry Potter*-boeken was er een beginneling bij. En dat allemaal vanwege het geld van zijn ouders dat tante Agaath was misgelopen.

Hij draaide zich op zijn zij. Niet over geld denken en niet over de toekomst. Laten komen wat er komt, dacht hij streng.

Wat kwam, was tante Agaath. Ze smeed de deur open en liet een boek naar binnen fladderen. Het viel op de grond als een gewonde vogel.

‘Die smerigheid gaat mijn huis uit, begrepen! En als ik je nog een keer met een boek betrap, zul je ervan lusten!’ De deur ging met een galmende knal dicht.

Casper wachtte tot tantes voetstappen weggestorven waren en pakte het boek toen op alsof het echt een vogeltje was. De bladzijden

waren hier en daar gekreukt en er zat een butts in de band, maar als je niet goed keek, zag je daar niets van.

Hij ging weer op bed liggen, met het boek op zijn borst.

Toen hij wakker schrok, was zijn honger verdwenen.

Hij moest lang geslapen hebben. Door het raam zag hij een grauwe nachthemel. Alles in zijn kamer was grijs en blauw en een beetje spookachtig.

Casper kwam overeind en knipte het licht aan. Bijna voordat zijn voeten de vloer raakten, kwamen er donderende stappen op de trap. Zijn kamerdeur ging open en tante Agaath stormde binnen als een woedende neushoorn. Rode ogen, een wapperende onderjurk, haren die alle kanten op piekten.

‘Waarom ben jij wakker, pestkind! Lig je te lezen? Je verstand te verpesten? Mijn stroom te verknoeien?’ Snuivend stond ze voor hem. Het boek werd uit zijn handen gerukt. ‘Ik had je verboden te lezen! Ga iets gezonds doen. Ga voetballen! Lazer op, voor mijn part!’ Ze stampte de kamer uit met het boek voor zich uit, alsof het stonk. ‘Deze vuiligheid ben je kwijt, jongen. Kwijt!’

Ze ging naar beneden, de voordeur ging open, het deksel van de vuilcontainer klepperde.

Het boek was weg. Voorgoed verdwenen in de onderaardse opslag waar de hele buurt zijn afval stortte.

Casper sliep die nacht niet.

De krantentas was leeg, op het pakketje voor de boekhandel na. In de koude motregen stond Casper op de hoek van de straat. De winkel was het enige verlichte huis. Grauwe huizen, grijze stoep, glimmend asfalt. Hij stond er kou te vatten terwijl hij zijn moed bij elkaar raapte. Durfde hij naar binnen, durfde hij niet?

Hij moest wel. Er moesten kranten worden afgeleverd.